

GAZETA ROLNICZA

Wychodzi 1 raz w tygodniu: w piątki.

Odbitka „Śląskiej Gazety Ludowej“).

Prenumerata:

W kraju rocznie 10 zł, półrocznie 5 zł, kwartalnie 2'50 zł, numer pojedynczy 20 gr

Wydawca: Śląskie Tow. Wydawnicze w Cieszynie.

Nr. Konta w P. K. O. w Katowicach 306.901.
Redakcja i Administracja: Cieszyn, Konwiktowa 8. Telefon 214.

Cena ogłoszeń:

Wiersz garmondowy 90 gr, przy wielorazowym umieszczeniu zniżka.

Numer 10.

W Cieszynie, dnia 6 marca 1931.

Rocznik II

Jednoczą się chłopci.

Niepokój w sanacji.

Zarówno dzienniki opozycyjne jak i rządowe umieszczają liczne notatki na temat jednoczenia się włościanstwa polskiego. Kongres delegatów trzech stronnictw jak wiadomo odbędzie się 15 marca b. r. Nie jest to dla partii ogólnostanowych zjawisko sympatyczne, przeciwnie, stronnictwa te wiedzą, że chłopstwo w Polsce jest większością i że zjednoczenie chłopów przynieść musi w skutkach osłabienie stronnictw wszechstanowych. Najbardziej boją się zjednoczenia chłopów sanacja. Już ogłoszenie kongresu stronnictw włościańskich wywołało konsternację w klubie sanacyjnym, posłowie-chłopi zaczęli się coś niepokoić. Sanacja narazie próbowała zażegnać ferment utworzeniem autonomicznej grupy chłopskiej, ale środek ten nadługo nie starczy. Nie wiadomo, czy w Sądzie Najwyższym nie zawieje wiatr w kierunku zupełnej niezależności, a wtedy nadejdzie czas na cały szereg aktów wyborczych; Sejm obecny może wtedy ulec znacznej zmianie pod względem ugrupowań partyjnych, a wszyscy wiedzą, że te zmiany nie dokonałyby się na korzyść sanacji.

Kwestja programu.

Najwięcej trudności napotyka akcja zjednoczeniowa na gruncie programu. Ale życie jest silniejsze, aniżeli nawet pewne, jakby się zdawało, niewzruszone zasady partyjne. Chodzi przede wszystkim o:

1. stosunek zjednoczonego stronnictwa włościańskiego do Kościoła;
2. stosunek do mniejszości narodowych;
3. o reformę rolną (o zasadę wywłaszczenia bez odszkodowania).

W sprawie programu poszczególne stronnictwa nie wydały jeszcze oficjalnego komunikatu, ale wiadomości nieoficjalne wskazują, że sprawa programu nie spowoduje rozbicia akcji zjednoczeniowej, przeciwnie, zdaje się, że porozumienie już nastąpiło. Przyczyniło się do tego w niemałej mierze parcie od dołu całego włościanstwa, które nie chce być dłużej wyzyskiwane przez przemysł zorganizowany w Lewiatanie, a opłacający się sanacji.

Porozumienie programowe dochodzi do skutku drogą wzajemnych ustępstw i tylko na tej drodze było ono wogóle możliwe.

Wyzwolenie i Związek Chłopski zrewidowały, zdaje się, swoje nieprzejednane stanowisko wobec Kościoła i stanęły na gruncie konkordatu, zastrzegając dla państwa zupełną niezależność od Kościoła. Tak przynajmniej należałoby tłumaczyć wiadomości, pojawiające się w prasie.

Zdawałoby się, że oba stronnictwa przekreśliły także zasadę autonomii terytorjalnej w stosunku do mniejszości, zastrzegając pozatem mniejszościom szerokie prawa w granicach samorządu.

Przeciwko szlachcie.

Natomiast Piast, zradykalizowany w ostatnich dwóch latach pod względem społecznym, bez większych trudności mógł się zgodzić na zradykalizowanie postulatów w zakresie reformy rolnej, dopuszczając w pewnych wypadkach wywłaszczenie bez odszkodowania.

Jeżeli w stosunku chłopów do magnaterji polskiej istniała już jakaś niechęć instynktowna, płynąca jakby z bezwiednej tradycji, to ostatnie lata rządów sanacyjnych nastroiły chłopów w stosunku do magnaterji do tego stopnia ujemnie, że dziś już mówić nie można o porozumieniu pomiędzy tym ginącym światem a chłopami. Wszędzie spostrzega się dążenie, by sprowadzić do właściwych rozmiarów znaczenie tej warstwy, która zatraciła podstawy w życiu i sztucznie tylko odżyła na krótką chwilę.

Nie będzie rozprawy brzeskiej przed sądem w Bydgoszczy.

Donosiliśmy już o tem, że Sąd w Bydgoszczy zgodził się wbrew zdaniu prokuratora na dowód prawdy w sprawie Brześcia, zaproponowany przez oskarżonego redaktora „Gazety Bydgoskiej“. Na świadków powołano b. więźniów brzeskich i wszyscy w międzyczasie dostali zawiadzenia. Decyzja sądu podzielała jak piorun, zjechała na miejsce prezes Sądu Apelacyjnego, znany sędzia Demant, interesuje się sprawą bardzo sprawiedliwosci. Co omawiano, nie wiadomo, pismna przyniosła wiadomość o ustąpieniu niezłomnego prezesa Sądu w Bydgoszczy. Nieustępliwym okazał się także sędzia Tomaszewski. Jeżeli skarga nie zostanie wycofana, lub nie zajdzie jakaś nieprzewidziana zwłoka, od piątku Polska będzie świadkiem ogromnej wagi procesu politycznego, mogącego przynieść wielkie poruszenie opinji.

Sąd Najwyższy przekazuje sprawę Sądowi grodzkiemu w Toruniu.

We środę prasa przyniosła sensacyjną wiadomość, że sprawą powyższą zajął się Sąd Najwyższy i przekazał ją Sądowi grodzkiemu w Toruniu.

Z chwilą przeniesienia do Torunia procesu „Gazety Bydgoskiej“, upadają automatycznie decyzje sądu grodzkiego w Bydgoszczy o powołaniu świadków. Zatem i teraz opinja nie dowie się na drodze rozprawy sądowej, co się działo w Brześciu.

Decyzja Sądu Najwyższego wywołała w kołach politycznych wielkie przerażenie.

Z Sejmu.

Projekt konstytucji B. B.

W Sejmie odbyła się dyskusja z racji pierwszego czytania projektu zmiany konstytucji B. B.

Opozycja projekt uznała za niemożliwy do przyjęcia, gdyż Prezydenta państwa przemienia w absolutnego monarchę, posiadającego władzę wykonawczą i prawo dekretowania ustaw nawet gdy Sejm obraduje, zaś parlament spada do rzedu ciał doradczych. Odma-wiano sanacji prawa moralnego do reformy konstytucji wobec tego, że mandaty zdobyła drogą straszliwych gwałtów i bezprawia. Z całą stanowczością wypowiedział się przeciwko projektowi prezes Klubu Chłopskiego, poseł Róg.

Dyskusja konstytucyjną sanacja pragnie odwrócić uwagę społeczeństwa od różnych gnębiących je trosk. To też mówcy zdarli tę maskę bez trudności i nawet mówcy sanacji nie mogli zaprzeczyć, że społeczeństwo ma ważniejsze kłopoty, aniżeli naprawę konstytucji.

Senat.

W Senacie omawiano budżet uchwalony przez Sejm. Mówcy opozycyjni ostro krytykowali zarówno budżet, jak politykę Rządu.

Przekreślenia zamożnej szlachty jako czynnika ekonomicznego i politycznego, domaga się zarówno interes ludu, jak interes państwa. Być może, że rola szlachty w okresie rządów sanacyjnych niemało dopomogła do zjednoczenia się chłopów, otwierając im oczy na rozmaite zachcianki szlacheckie, tchnące duchem średniowiecza. Magnaterja odżyła przy pomocy sanacji i aparatu państwowego, ale zapomniiała, że żyje na ziemi w wieku XX. To też warstwa ta zapłaci w niemałym stopniu koszta rządów sanacyjnych.

Nauka dwunastoletnia.

W roku 1918 po raz pierwszy w dziejach zetknęło się chłopstwo z państwem polskim w roli wolnego obywatela. W zgiełku życia, w jakim wypadło budować podstawy państwa polskiego, niezawsze chłopci umieli odróżnić sprawy ważniejsze od mniej ważnych i niejednokrotnie jako grupa polityczna popełniali różne błędy. Nie zdobyli się ani na jedność, ani na nowoczesną organizację. Dziś chłopci stoją, chwala Bogu, w jednym szeregu. Jesteśmy świadkami ustalania wspólnych celów w zakresie dalszej rozbudowy państwa i własnej organizacji.

Włościanstwo polskie owiane duchem narodu.

Trzeba sprecyzować najważniejsze cele polityki ludowej. Nie może Polska trwać w średniowiecznym klerykałizmie, przeciwnie, naród nasz głęboko religijny musi znaleźć siłę do lotu dziełowego w poszanowaniu wolności ducha, który opróżniał zawsze najlepszych w narodzie, dopóki Polacy odznaczali się chęcią służenia wspólnej sprawie, a nie tonęli w bezdusznym samolubstwie, dopóki nie zatracili miłości ojczyzny, a ich religijność nie przeobraziła się w pustą bigoterję, nie-

zgodną co do zasad z życiem. Historia uczy, że państwu trzeba samodzielności w stosunku do Kościoła i dobrze będzie, jeżeli w zjednoczonym stronnictwie chłopskim, znajdzie się dostateczna ilość krytycyzmu wobec zbyt daleko posuniętych prób w kierunku opanowania życia państwowego przez czynniki kościelne. Należy przytem z należytem poszanowaniem odnosić się do religii i Kościoła.

Wyjaśnienia domaga się wreszcie kwestja mniejszości narodowych. Nasze mniejszości, zwłaszcza słowiańskie, to przeważnie chłopci. Nie można powiedzieć, by ich stosunek do państwa był unormowany, a najlepszym dowodem tego jest choćby fakt, że wciąż jeszcze trwa dyskusja na temat rozwiązania problemu mniejszości. Chłopi powinni go rozwiązać w duchu wolności i sprawiedliwości przy zachowaniu koniecznej gwarancji jedności państwa polskiego. Muszą się przytem wystrzegać błędów szlachty, o której historia wypowiada sąd potępienia, bo szlachta opuszczała bez większego oporu rdzennie polskie granice zachodnie, a rwała się na wschód, którego nie umiała kojarzyć z Polską. Przyświecał jej raczej cel egoistyczny doróżnej eksploatacji tych krajów, a nie dążenie do powiększenia i uszczęśliwienia ojczyzny.

Miejmy nadzieję, że wytrawni i doświadczeni działacze wszystkich trzech stronnictw włościańskich zdołają się na rozwiązanie wszystkich ważniejszych zagadnień programowych w duchu interesu warstwy ludowej i państwa, że zechcą budować pokój i siłę nawewnątrz z oparciem o miliony chłopstwa i że tę siłę oprzeć i utrwalić zdołają na nowoczesnej organizacji polskiego ludu.

J. R.

Gandhi pogodził się z Anglią.

Z Londynu donoszą, że we wtorek w godzinach wieczornych doszło do porozumienia między wicekrólem Indji lordem Irwinem i Gandhim.

Gandhi zobowiązał się do zlikwidowania pochodu nieposłuszeństwa. Odstąpił on również od swego żądania jawnego śledztwa, co do zachowania policji wobec demonstrantów nacjonalistycznych.

Wzajemian za to rząd poczynił ustępstwa na rzecz Hindusów w kwestji monopolu solnego.

Rząd zgadza się nadto pod pewnymi warunkami zwrócić skonfiskowaną własność kongresu nacjonalistycznego i członków partji nacjonalistycznej.

Wreszcie rząd zobowiązał się nie podnosić żadnych zarzutów przeciwko posterunkom strejkowym i bojkotowym, o ile one nie dadzą do tego powodu swem wrogiem stanowiskiem i ograniczą się jedynie do akcji gospodarczej.

Jaką przyszłość zapowiada rolnikom ekonomista prof. Krzyżanowski.

Krakowskie Tow. Ekonom. zorganizowało dyskusję na temat obniżenia cen i płac. Zabrał głos także prof. Krzyżanowski. Nie wie on, czy zniżka cen będzie trwała, czy przemijająca. Na przeszkodzie ogólnej zniżki cen stoją nieuregulowane stosunki handlowe w całym świecie i polityka. Obniżenie płac uważa za konieczne. Prof. Krzyżanowski przewiduje silne wahania cen z powodu braku kapitału. Radzi nie przywiązywać wagi do wyżki cen płodów rolnych, która by mogła przyjść jako skutek nieurodzaju. Wówczas rolnicy nietylko nie poprawiliby swego położenia, ale zrujnowaliby się doszczętnie. Rząd nie dopuściłby do wyżki cen ze względu na koszt utrzymania, a pośrednio płace urzędnicze i robotnicze. A środki do tego Rząd posiada. Nie- wesołe horoskopy.

Wnioski Klubu Parlamentarnego posłów chłopskich.

Klub Parl. Posłów Chłopskich wniósł następujące wnioski w Sejmie (niektóre z innymi klubami):

1. W sprawie wyboru Komisji Sejmowej do zbadania nadużyć popełnionych przez władze rządowe przy wyborach do Sejmu i Senatu w roku 1930.

(Wniosek przytacza sporo gwałtów policji i władz politycznych).

2. W sprawie obniżenia waloryzacji rent na włościach rentowych b. dzielnicy pruskiej.

3. W sprawie zwolnienia od podatków na okres 3 lat gospodarstw powstałych z parcelacji.

4. W sprawie przesunięcia płatności rat pożyczek, udzielanych przez Państwowy Bank Rolny.

5. W sprawie rewizji szacunków osad amulacyjnych i regulowania zobowiązań nabywców tychże osad w stosunku do Skarbu Państwa.

6. W sprawie przewłaszczenia osad, sprzedanych przez b. Urząd Osadniczy względnie Okręgowy Urząd Ziemiński w Poznaniu.

Brześć.

— Podczas posiedzenia przemyskiej Rady miejskiej przyszło do demonstracji przeciwko Brześciowi.

— W Zakopanem odbyli górale demonstracyjne zebranie przeciwko Brześciowi.

— Do Sejmu wpływają dalsze masowe protesty przeciwko gwałtom brzeskim ze strony gmin wiejskich.

Przesłały je gminy:

Zbydniów, Lutoryż, Szufinarowa, Rzeplennik Suchy, Regulice, Kwaczała, Jankowice, Babice, Pawezów, Rzezawa, Sękowa, Górki, Zaleszany, Osielec, Wieprzec, Skowierzyn, Siary, Wadowice Górne i Dolne, Wampierzów, Breń Osuchowski, Wola Radziszowska, Słocina, Trzebownik, Łukawiec, Przewrotne, Nowa Wieś, Łąka, Mrowia, Staromieście, Heczarnowice i Ota-
też.

Zgon wybitnego parlamentarzysty.

Zmarł we Lwowie w 73 roku życia wybitny długoletni poseł socjalistyczny, Herman Diamand, wybitny znawca spraw gospodarczych, jeden z wodzów P. P. S. Pogrzeb odbył się w dniu 1 marca 1931 przy dużym udziale ludu i świata politycznego.

Krótkie wiadomości polityczne i gospodarcze.

— Nad Belgią znowu się pojawiły trujące chmury.

— W Niemczech rozpoczęto propagandę za powie-
rzeniem Hindenburgowi dożywotniej prezydentury.

— Anglija szuka porozumienia z Indjami. Konferen-
cja z Gandhim przeciąga się, widocznie targ nie jest
łatwy.

— Deficyt w budżecie naszym za ostatnie trzy mie-
siące wynosi około 30 milionów zł.

— „Polonia“ przynosi wiadomość, jakoby zmiana
na stanowisku wojewody śląskiego była postanowiona.

— Według „Polonii“ ma ustąpić ze swego stano-
wiska zastępca dyrektora Katowickiej Dyrekcji Kolei
Państw. p. Wasik z powodu ujawnienia, że w sposób
nie liczący ze stanowiskiem, szukał ubocznych zarob-
ków.

— Liczba bezrobotnych w Polsce dosięgła cyfry
362.000.

— W dniu 15 marca zberze się pierwsza Rada Na-
czelna Zjednoczonych Stronnictw włościańskich.

— Dzienniki donoszą, że w Warszawie w ciągu
stycznia i lutego br. zlikwidowano 83 sklepy. Sanacyj-
ny „Kurier Czerwony“ donosi, że w ciągu jednego mie-
siąca od 1 grudnia ub. r. do 1 stycznia b. r. w 244 fabry-
kach przerwano pracę. W r. 1930 ogłoszono 815 ban-
kructw, z tego firm przemysłowych 225, a handlowych
565.

— Ks. biskup Adamski nie przyjął protektoratu nad
Komitetem do uczczenia uroczystości imienin Piłsud-
skiego.

— Cofnięto 1 milion przeznaczony na bibliotekę
Uniwersytetu Jagiellońskiego. Widocznie uniwersytet
popadł w nielaskę.

— „Naprzód“ donosi z Krakowa o zwinięciu dwu
większych restauracji.

— Budżet miasta Katowic przewiduje na rok 1931
—32 wydatki na sumę 17,650.000 zł.

Włamał się do poselstwa w Moskwie.

Do poselstwa w Moskwie włamał się dobrze ubra-
ny człowiek, robiący wrażenie dygnitarza sowieckie-
go, a nie złodzieja. Było to w porze nocnej. Szukał dro-
gi do gabinetu posła Patka, lecz klucz się w drzwiach
zaciął i na podejrzanym szmery nadbiegło kilku funkcyj-
nariuszy poselstwa i włamywacza ubezwładnili. Policji
nie było można znaleźć, wreszcie ją sprowadzono na
interwencję w Komisariacie dla Spraw Zagranicznych.
Ze włamywacz nie szukał pieniędzy ani żadnych ko-
sztowności, to pewne, gdyż miał ich dosyć w pokojach,
przez które przechodził. Zapewne mu chodziło o tajne
dokumenty polityczne. „Czas“ sądzi, że szukał dowo-
dów, że Polska gotuje wojnę z Moskwą w porozumie-
niu z Francją i Anglią, gdyż Moskwa wciąż węższy na
każdym kroku knowanie przeciwko sobie.

Bujda z chłozem.

Pod takim tytułem pisze „Gazeta Grudziądzka“ na
temat położenia gospodarczego chłopów. Wszyscy wie-
dzą, że powodem całej katastrofy chłopów są wysokie
ceny na artykuły przemysłowe.

„Kilkaset lat temu, Kolumb odkrył Amerykę, — a
w kilkaset lat później Komitet Ekonomiczny w Polsce
„odkrył“ powody zubożenia kraju.

Wolne żarty.

Przecież o ten, że tu jest źródło nędzy rolnika, na-
wet dzieci w całej Polsce wiedzą. Lecz ciekawszym je-
szcze „wynałazkiem“ okazał się sposób, w jaki rząd
zamierza zwalczać wysokiego ceny artykułów fabrycz-
nych i dążyć do ich zrównania z rolniczymi.

Oto posłuchajcie! — Tylko się prosimy nie śmiać
z tego, — bo tak uchwalono na Komitecie Ekonomicz-
nym R. M.

— Rząd zamierza zaapelować do wielkich fabry-
kantów i przemysłowców, ażeby obniżyli ceny za to-
wary przemysłowe.

Teraz już będzie w Polsce dobrze!

Jak rząd „zaapeluje“ — to fabrykanci zaraz... albo,
obniżą, — albo... podwyższą, co jest więcej prawdopo-
dobne, a w najlepszym razie... nic nie zrobią.

Zatem — wolne żarty!“

Wybór zarządu Izby Rolniczej.

We wtorek, 25 lutego, odbyło się plenarne posie-
dzenie Rady Izby Rolniczej w Katowicach, na którym
dokonano wyboru zarządu. Prezesem Izby wybrano
Sztwernię Jana, dotychczasowego prezesa, wicepreze-
sem p. Jana Grzonkę, posła na Sejm Śl. Poza-
tem w skład zarządu weszli pp. Szurman, Pałarczyk, Stonaw-
ski, Ryguła i Grajcarek.

W dalszym ciągu posiedzenia omawiano sprawę
kupna przez Izbę Rolniczą własnego domu oraz upo-
ważniono zarząd do przeprowadzenia pertraktacji w
tej sprawie.

O rozbrojenie na morzu.

Zawarta niedawno w Londynie umowa morska
ustaliła równowagę w zbrojeniach na morzu pomiędzy
Anglią, Ameryką i Japonią. Nie przystąpiły do konfe-
rencji Włochy i Francja, gdyż Włochy żądają równo-
wagi z Francją, a ta, mając obecnie znaczną przewagę,
na to się zgodzić nie mogła. W tym celu pojechał do
Musoliniego angielski minister Henderson i wreszcie
udało mu się skłonić Włochy do ustępstw. Umowa obej-
mie obecnie także Francję i Włochy. Mussolini zmięka-
nał, gdyż Włochy zabiegają o kredyt. Mamy więc jed-

nolity front Anglii, Francji, Włoch i Japonii. Jest to
klęską Niemiec.

Coraz to nowsze podatki.

Płać chłopie!

Parlament nasz pracuje zaledwie dwa miesiące,
a jednak już w tym stosunkowo krótkim czasie, dzięki
przedłożeniom rządowym i poparciu BB., przeciwko
głosem opozycji zdołał uchwalić następujące nowe
świadczenia:

1. podwyższenie ceny zapalek,
2. uchwalenie funduszu drogowego,
3. uchwalenie 10 proc. dodatków,
4. rozszerzenie monopolu spirytusowego na ocet,
5. podwyższenie ceny cukru,
6. podniesienie stawek w podatku wyrównawczym

przy równoczesnym rozciągnięciu go na dzielnice ma-
łopolską i zachodnią.

Płać chłopie!

Kronika wojewódzka.

KRÓL. HUTA. Epidemia samobójstw. W ostatnich
dniach popełnił tu samobójstwo przez powieszenie Sa-
muel Tischhauer, 60-letni staruszek, z powodu trudności
finansowych. Drugą ofiarą tej epidemii padł również
60-letni starzec, inwalida, Józef Burzka, zażywając
kwas solny. Powodem były niesnaski rodzinne.

JANÓW. Sąd pow. skazał niejakiego Dytkę za kra-
dzież 4 gołębi na 1 rok więzienia. D. był już karany
ciężkimi więzieniami.

KATOWICE. Dola górnik. Na kopalni Laury zwa-
ły oberwanego węgla zasypały na śmierć F. Bienka
i ciężko paraliży J. Nowaka.

NOWA WIEŚ. Dobry interes. Za nieuczciwe tran-
saksje handlowe skazani zostali 4 kupcy izraelici po pół
roku więzienia.

**Napad bandycki. W biały dzień bandyta rabuje
5.000 zł.** Onegdaj po godz. 9 rano do biura Misji Fran-
cuskiej przy Urzędzie Emigracyjnym w Mysłowicach
wszedł bandyta i steroryzowawszy przy pomocy re-
wolweru obecnego w biurze kasjera, zrabował 5.000 zł,
poczem spokojnie opuścił biuro, grożąc zemstą w razie
alarmu.

Z Pszczyńskiego.

PSZCZYNA. Zaczadzenie. Wskutek wydobywania
się nadmiernej ilości gazu węglowego z pieca, uległ za-
czadzeniu zarządca dworu, 30-letni Fryderyk Ratner.

IMIELIN. Pożar. W tych dniach wybuchł pożar w
zabudowaniach górnik Jana Mandy w Goławcu. Pło-
mienie zniszczyły doszczętnie drewniany dom mie-
szkalny wraz z całym urządzeniem. Szkody wynoszą
11.000 złotych. — Drugi pożar nawiedził rolnika Józefa
Moslera, zamieszkałego w Wioskach. Moslerowi spło-
nęła stodoła z wielkimi zapasami słomy, siano oraz
maszynami rolniczymi. Szkoda wyrządzona przez po-
żar dochodzi do 10.000 zł.

Z Rybnickiego.

RYBNIK. Karygodny wybryk. Na przestrzeni Ry-
bnik—Paruszowice rzucił jakiś nieznany sprawca ka-
mieniem do przejeżdżającego pociągu osobowego,
wskutek czego została wybita szyba w oknie. Od od-
łamków szkła doznał cięższego okaleczenia jeden z pa-
sażerów.

PSZÓW. Kradzież z włamaniem. Do składu kon-
fekcyjnego Pawła Jelochy przy ul. Głównej włamali
się złodzieje i skradli 38 ubrań męskich, sześć płaszczy
damskich, 5 czarnych płaszczy męskich, 3 płaszcze nie-
przemakalne, 15 par spodni oraz portfel zawierający
40 zł. Wartość skradzionej garderoby wynosi około
3.000 zł.

RYBNIK. Zaludnienie powiatu rybnickiego. Dnia
1 lutego br. powiat rybnicki liczył 221.741 mieszkańców.
Z tej liczby przypada na miasto Rybnik 22.944, Wodzi-
sław 4.737, Żory 6.406 mieszkańców. Przeszło 10.000
mieszkańców posiadają gminy wiejskie Knurów i Ry-
dułtowy. Liczba mieszkańców stale wzrasta.

Z Bielskiego.

BIELSKO. Śląski Bank Eskontowy wniósł podanie
do sądu o wdrożenie postępowania ugodowego. Bank
proponuje wpłacenie 60 procent swych zobowiązań w
ciągu 2 lat.

CHYBIE. Przedstawienie. Towarzystwo Gimna-
styczne „Sokół“ w Chybiu urządza w niedzielę, dnia
8 marca 1931 r., w sali fabrycznej przedstawienie, na
którem odegrana zostanie śląska sztuka ludowa w 3-
aktach K. Bergera p. t. „Nawrócony“.

ZBYTKÓW. Wśród małorolnych i robotników pa-
nuje tu ogromna bieda. Z zazdrością spoglądają wszy-
scy na wielkiego burżuja Płonkę, dzierżawcę dwóch
osrodków, bankiera i dobrze płatnego podkomisarza
Kasy Chorych w Cieszynie.

Z Cieszyńskiego.

O Ziemi, Ziemi, kiedyż wypuścisz swe dzieci z nie-
woli!

Pięć latek mija, jak Ziemia w posadach się chwieje
i grozi pochłonięciem wszystkim, co żyje. Dla pewno-
ści wyjaśniam, że chodzi nie o tę kochaną ziemię,
na której żyjemy, ale o tę Ziemię, zrodzoną z mgławicy
dewaluacyjnej, która miała się stać opoką dla rolników.

